

سیستم دوگانه آمین - غشاء جهت افزایش بازدهی در واحد تصفیه گاز

دکتر سید سیاوش مدائنی

استاد گروه مهندسی شیمی ، دانشکده فنی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

دکتر مسعود رحیمی

استادیار گروه مهندسی شیمی ، دانشکده فنی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

فرشید هاشمی

گروه مهندسی شیمی ، دانشکده فنی، دانشگاه رازی - شرکت مهندسی و توسعه نفت

چکیده

در این تحقیق سعی شده است تا با معرفی و بررسی یک تکنولوژی نوین در صنعت گاز طبیعی گامی دیگر در جهت رشد و ارتقای صنعت پالایش گاز کشور برداشته شود. این تکنولوژی جدید تلفیقی از دو تکنولوژی معتبر تصفیه گاز طبیعی با محلول آمین و تصفیه گاز طبیعی با استفاده از غشاهای صنعتی می باشد که تحت عنوان سیستم دوگانه جداسازی CO₂ مطرح شده است. این سیستم قادر به تصفیه گاز طبیعی و جداسازی CO₂ از آن در شدت جریانهای زیاد گاز با محتوای CO₂ بالا می باشد. استفاده از غشاهای صنعتی به منظور تصفیه گاز طبیعی در فشار جزئی بالای CO₂ اخیراً مورد توجه قرار گرفته است لیکن تصفیه گاز توسط محلول آمین بیش از ۵۰ سال است که در واحدهای صنعتی متداول جهت تصفیه گاز از CO₂ و H₂S مورد استفاده قرار می گیرد. در این بررسی به مطالعه تکنولوژی غشاء و مقایسه معایب و مزایای آن با تکنولوژی آمین پرداخته می شود. در نهایت با تحقیق بر چگونگی تلفیق این دو تکنولوژی در قالب یک سیستم دوگانه تصفیه گاز می توان نتیجه گرفت ، در مواقعی که میزان شدت جریان گاز ترش به حدی بالاست که استفاده از دو واحد موازی تصفیه گاز را ضروری می سازد، بکارگیری سیستم دوگانه می تواند طراحی و ساخت دو واحد را به یک واحد کاهش دهد. مطالعات نشان می دهد که سیستم دوگانه در مقایسه با هر یک از دو واحد فوق هزینه ثابت یکسانی دارد، در حالی که این سیستم سبب کاهش هزینه عملیاتی بدلیل کاهش بخار مصرفی در ریویولر واحد آمین می گردد.

مقدمه:

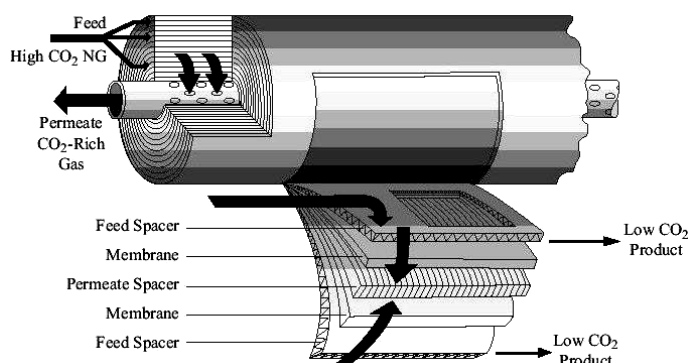
از آنجا که جداسازی CO₂ با استفاده از محلول آمین‌ها به طور گسترده برای جداسازی گازهای اسیدی از گاز طبیعی استفاده می‌شوند، بنابراین فرآیند مناسبی برای این منظور تشخیص داده شده است [۲,۱]. غشاهای نیمه تراوا، تکنولوژی تکمیل یافته‌ای هستند که بیش از ۲۰ سال است در فرآورش گاز طبیعی به کار می‌روند. اخیراً واحدهای غشائی برای جداسازی CO₂ از گاز طبیعی در میزان جریانهای ۱ تا ۲۵۰ میلیون فوت مکعب در روز در حال عملیات می‌باشند. واحدهای امروزی در این تکنولوژی برای حجم‌هایی تا ۵۰۰ میلیون فوت مکعب در روز نیز طراحی و ساخته می‌شوند [۴,۳].

در غشاء لایه نازکی از یک پلیمر بدون تخلخل سبب نفوذپذیری بیشتر برخی از گازها نسبت به سایر گازها می‌شود. مکانیزم جداسازی گاز بستگی به پیکربندی غشاء دارد و براین اساس که گازهای مشخصی سریعتر از سایر گازها نفوذ می‌کنند، استوار است. نفوذپذیری گاز بوسیله اندازه ملکول، حلالیت آن در پلیمر غشاء و شرایط عملیات جداسازی تخمین زده می‌شود. انتخاب پذیری موجب می‌شود که مخلوطی از دو یا چند گاز به دو جریان متفاوت تقسیم شود. یکی از آنها حاوی اکثر ترکیبات نفوذپذیر بوده درحالی که در جریان دیگر، گازهایی با نفوذپذیری کمتر دیده می‌شوند.

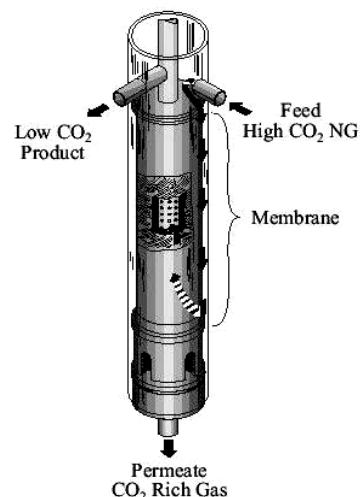
پیکربندی غشاء:

بخش اصلی غشاء نامتقارن^۱ که به صورت یک صفحه صاف^۲ ساخته می‌شود، قسمت نگهدارنده^۳ آن است که با منافذ باز سبب عبور جریانات گاز بدون ممانعت می‌شود. تمام انتخاب پذیری در قسمت لایه نازک بالایی پلیمر می‌باشد. بعدها با توسعه روشهای استفاده از غشاءهای نامتقارن برای جداسازی گاز، پیکربندی الیاف توخالی^۴ مناسب‌تر از صفحه صاف شناخته شد. الیاف توخالی دانسیته فشرده‌گی (سطح غشاء به حجم بسته بندی شده) بالاتری نسبت به صفحه صاف دارند.

به منظور استفاده از غشاءها در یک سیستم جداسازی تجاری، آنها می‌بایستی در یک محفظه خاصی قرار گیرند که غشاء را نگه داشته و ایجاد دو جریان گاز تولیدی را تسهیل نمایند، این محفظه، عنصر^۵ یک غشاء نامیده می‌شود. اکثر عناصر غشاء که امروزه برای جداسازی گاز طبیعی مورد استفاده قرار می‌گیرند، الیاف توخالی و حلزونی مارپیچ^۶ می‌باشند. شکل (۱) نمایشگر نحوه قرارگیری الیاف توخالی در داخل یک عنصر می‌باشد. عناصر نوع حلزونی مارپیچ در شکل (۲) نشان داده شده که شامل یک یا بیش از یک لایه غشاء می‌باشند. هر لایه حاوی یک غشاء دو لایه است که توسط یک ماده سخت و متخلخل و با قابلیت عبور جریان به هم متصل شده اند که صفحه حائل جریان نفوذکننده^۷ نامیده می‌شود. صفحه حائل^۸ سبب تسهیل جریان نفوذکننده^۹ شده و دو لایه غشاء را بمنظور توزیع خوراک از یکدیگر جدا می‌کند. شکل (۳) یک مدول^{۱۰} غشاء صنعتی را نشان می‌دهد.

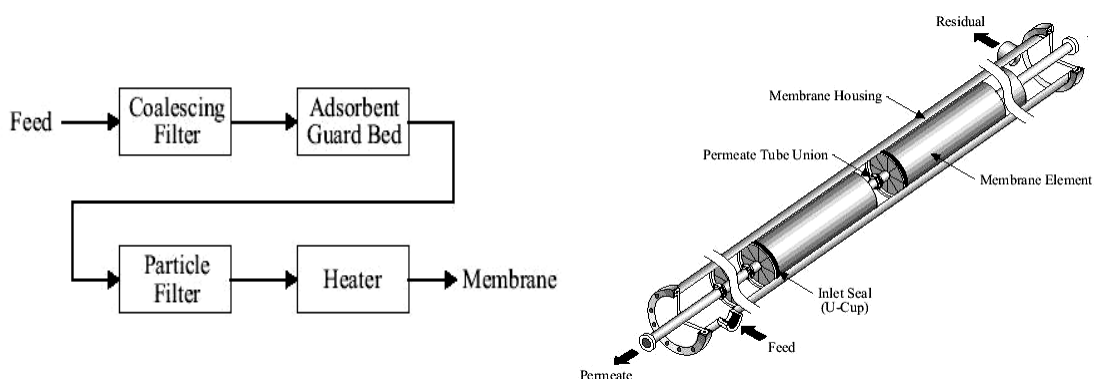
شکل ۲: عنصر نوع حلزونی ماریچ [۳,۴]

شکل ۱: عنصر نوع الیاف توخالی [۳,۴]

پیش تصفیه گاز خوراک:

کاربردهای اولیه غشاء، به سرعت کاربردان صنعت گاز را به استفاده از پیش تصفیه کافی جریان خوراک ورودی به کارخانه‌های تصفیه گاز سوق داد. در آن زمان عمر مفید غشاء بسیار پایین بود. برخلاف برخی از کاربردهای اولیه غشاء در جائیکه گاز خوراک به صورت گاز طبیعی بوده، این گاز می‌توانست حاوی آلوده‌گرهای بیشمار باشد که اثرپذیری غشاءها را کاهش داده و سبب اجبار در تعویض عناصر می‌شدند. از آنجائیکه تعویض غشاء، هزینه عملیاتی بحرانی تلقی می‌شود بنابراین در فاصله زمانی اندک استفاده از حداقل استاندارد پیش تصفیه، اتخاذ شد. شکل (۴) شماتیکی از پیکربندی پیش تصفیه خوراک را نشان می‌دهد.

شکل ۳: نمایش یک مدول غشاء به‌همراه عناصر [۳,۴] شکل ۴: پیش تصفیه استاندارد گاز خوراک [۴]

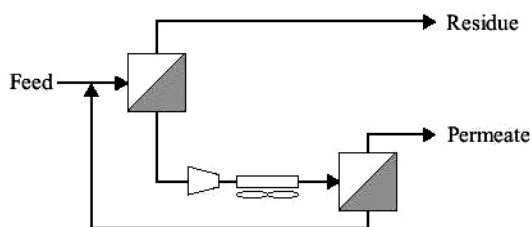
این پیکربندی قادر به جداسازی اکثر آلوده‌گرهای متعارف در گاز است. فیلتر منعقد کننده ذرات جامد و مقداری از مایعات آزاد را جدا می‌کند. مایعات همراه گاز به این دلیل که بر سطح غشاء ته‌نشین شده

و سبب کاهش انتقال جرم می شود از گاز خوراک جدا می شوند. یک بستر محافظ^۱، پر شده از کربن فعال، برای جدا ساختن اجزاء هیدروکربنی سنگین مانند روغن های روانساز استفاده می شود. یک فیلتر ذره گیر^۲ در پایین دست جریان، هرگونه ذرات ریز را پس از عبور از بستر جذب کننده سطحی جدا می کند، در نهایت در اغلب طراحی ها یک پیش گرم کننده خوراک برای ایجاد جریان گاز با دمای یکنواخت به غشاء نصب می شود. به علت افت فشار ایجاد شده در دو طرف غشاء، سرد سازی ژول-تامپسون^۳ در عنصر غشاء رخ می دهد. از آنجا که محتوای CO₂ تغییر می کند، در نتیجه نقطه شبنم هیدروکربن می تواند به طور قابل توجهی در طول لوله مرکزی غشاء تغییر نماید بنابراین از پیش گرم کننده برای ایجاد یک محدوده مناسب نقطه شبنم برای اطمینان از عدم وجود چگالش هیدروکربن بر روی سطح غشاء استفاده می شود. هیدروکربن های مایع فقط ظرفیت سیستم را کاهش نمی دهند بلکه ممکن است یک غشاء را برای همیشه تخریب نمایند.

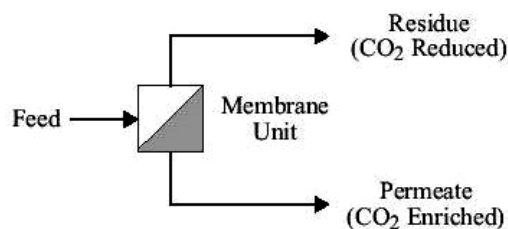
آرایش های جریان غشاء:

واحد تک مرحله ای، ساده ترین کاربرد تکنولوژی غشاء برای جداسازی CO₂ از گاز طبیعی است. چنانچه در شکل (۵) نشان داده شده، یک جریان خوراک که از پیش تصفیه عبور کرده است، ترجیحاً در فشار بالای سیستم و فشار جزئی بالای CO₂ وارد مدول غشاء می شود. گاز باقی مانده^۴ برای فرآیند بعدی و یا به خطوط لوله جهت فروش منتقل می شود. جریان نفوذ کننده در فشار پایین تخلیه و سوزانده شده و یا به عنوان گاز سوختی با ارزش حرارتی نسبتاً پایین استفاده می شود. در این سیستم هیچ بخش متحرکی وجود ندارد بنابراین این سیستم با کمترین مراقبت از طرف اپراتور کار می کند. تا زمانی که گاز خوراک عاری از هرگونه ترکیب آلوده گر باشد، عناصر می بایستی برای ۵ سال یا بیشتر تداوم داشته باشند. ساخت این سیستم بسیار قابل اطمینان ولی گران قیمت است.

هیچ غشائی به صورت یک جداکننده کاملاً ایده آل عمل نمی کند، بنابراین برخی از گازهای کندتر (به لحاظ نفوذپذیری) از غشاء عبور کرده و سبب اتلاف هیدروکربن می شود. این مسئله مانع بزرگی برای سیستم های تک مرحله ای است. به منظور بازیابی هیدروکربن هایی که به این صورت اتلاف می شوند، یک سیستم دو مرحله ای به کار گرفته می شود (شکل ۶). در این پیکربندی جریان نفوذ کننده از مرحله اول که ممکن است از هیدروکربن غنی باشد، فشرده و سرد شده، به مرحله دوم از پیش تصفیه برای

شکل ۶: پیکربندی دو مرحله ای [۵]

شکل ۵: پیکربندی تک مرحله ای [۵]

جدا کردن روغنهای روانساز و به منظور کنترل دمای گاز فرستاده می شود. از غشاء مرحله دوم جهت جدا نمودن CO₂ از جریان اولی و به منظور برگرداندن جریان گاز باقی مانده به غشاء مرحله اول استفاده می شود. سرمایه گذاری اولیه و هزینه عملیاتی یک سیستم دو مرحله ای می تواند به طور قابل توجهی بیش از یک واحد تک مرحله ای به دلیل استفاده از سیستم تراکم سازی باشد. می بایستی توجه شود که این تراکم سازی نیازی به کمپرسور یدکی ندارد. پارامترهای اصلی مؤثر بر هزینه اولیه و هزینه عملیاتی جداسازی CO₂ از گاز طبیعی توسط غشاء در جدول (۱) ارائه شده اند.

جدول ۱: پارامترهای اصلی مؤثر بر هزینه اولیه و هزینه عملیاتی جداسازی CO₂ بوسیله غشاء [۳,۲]

	Operating Cost	Capital Cost
Pretreatment	Energy use, consumables	Standard vs. advanced
Stage Cut	Hydrocarbon losses	Single-Stage vs. two stage
Number vs. Stages	Compressor fuel	Compression
Membrane Elements	Replacement elements	Initial fill of elements

برتری ها و معایب واحدهای آمین و غشاء:

نخست باید متذکر شد که استفاده از غشاءها به میزان جریانهای گاز طبیعی کم و یا جریانهای گاز همراه با محتوای CO₂ خیلی بالا، همانند گاز استحصال شده از نفت به روش ازدیاد برداشت با تزریق CO₂، محدود می شود. جدول (۲) نگاهی به چند مورد کلیدی در مقایسه بین دو تکنولوژی آمین و غشاء دارد. باز یافت هیدروکربن ها مطلب مهمی در این واحدهاست. واحدهای آمین مقداری از هیدروکربن های گاز خوراک را از دست می دهند که این اتلاف در حدود ۱٪ از گاز خوراک می باشد. متناسب با شرایط فرآورش، اتلاف هیدروکربن ها می تواند از ۲ تا ۱۰٪ (و یا بیشتر) از گاز خوراک ورودی به سیستم های غشائی تک مرحله ای باشد. اتلاف بیشتر هیدروکربن ها در جریان نفوذ کننده می تواند یک مزیت باشد زیرا که این جریان می تواند به عنوان گاز سوختی مصرف شود و یا متراکم شده و به توربین برای تولید برق فرستاده شود.

وجود هیدروژن سولفاید نکته دیگری است که می بایستی در نظر گرفته شود. از آنجا که نفوذ پذیری گاز H₂S مشابه با CO₂ است، هر دو گاز با نسبت تقریباً یکسانی از گاز خوراک به جریان خروجی، نفوذ خواهند کرد. برای جریانی از گاز همراه با مقادیر ناچیزی از H₂S، یک سیستم غشائی می تواند گازی با حدود ۴ ppm حجمی از H₂S جهت جلوگیری از خوردگی خطوط لوله تولید نماید. چنانچه غلظت H₂S در گاز خوراک تا ۱۰۰ ppm حجمی بالا رود، غلظت آن در جریان گاز تولیدی ممکن است به ۱۰-۳۰ ppm حجمی متناسب با حضور CO₂ در گاز خوراک و مقدار CO₂ در گاز نفوذ کننده افزایش یابد. می توان از واحدهای آمین برای رساندن غلظت گاز H₂S به مشخصات خطوط لوله در مواقعی که غلظت بالایی از آن در گاز خوراک وجود دارد، استفاده نمود.

عملیات غشاءها به مراتب آسانتر از واحدهای آمین بوده و کارهای عملیاتی و تعمیراتی کمتری برای اداره یک سیستم غشائی مورد نیاز است. زمانی که بحث در خصوص هزینه عملیاتی باشد، زمان عمر غشاءها

می‌بایستی در نظر گرفته شود. آلوده‌گرها، بازدهی جداسازی را کاهش داده و سبب از بین رفتن سطح غشاء می‌گردند.

جدول ۲: مقایسه پارامترهای کلیدی در دو واحد غشاء و آمین [۵]

Operating Issues	Amines	Membranes
User Comfort Level	Very familiar	Still considered new technology
Hydrocarbon Losses	Very low	Losses depend upon conditions
Meets Low CO ₂ Spec.	Yes (ppm levels)	No (< 2% economics are challenging)
Meets Low H ₂ S Spec	Yes (< 4 ppm)	Sometimes
Energy Consumption	Moderate to high	Low, unless compression used
Operating Cost	Moderate	Low to moderate
Maintenance Cost	Low to moderate	Low, unless compression used
Ease of Operation	Relatively complex	Relatively simple
Environmental Impact	Moderate	Low
Dehydration	Product gas saturated	Product gas dehydrated
Capital Cost Issues	Amines	Membranes
Delivery Time	Long for large systems	Modular construction is faster
On-Site Installation Time	Long	Short for skid-mounted equipment
Pretreatment Cost	Low	Low to moderate
Recycle Compression	Not used	Use depends upon condition

زمانی که تعویض دوره‌ای عناصر غشاء، با حلال جبرانی ورودی به سیستم‌های پیوسته حلال مقایسه می‌شود، آشکار می‌گردد که غشاءها هزینه پایین‌تری نسبت به مصرف حلال جبرانی داشته، علاوه بر آن سیستم‌های غشاء هزینه کارگری کمتری دارند. هزینه نگهداری و تعمیر زمانی که یک واحد تک مرحله‌ای غشائی با واحدهای آمین مقایسه می‌شود کمتر است.

برتری‌های پیکربندی سیستم دوگانه:

در برخی از حالات، قرارداد یک سیستم غشائی تک مرحله‌ای در بالادست یک واحد آمین اثرات مثبت زیادی دارد. حضور هر یک از این دو واحد، کاستی‌های واحد دیگر را حذف می‌کند. ایجاد یک سیستم دوگانه هزینه کمتری نسبت به ساخت و عملیات یک واحد جدید دیگر خواهد داشت و سبب انعطاف پذیری بیشتر در تغییر شرایط گاز خوراک خواهد شد. جدول (۳) لیستی از پتانسیل موجود در سیستم‌های دوگانه را ارائه می‌دهد. چنانچه محتوای CO₂ از فشارهای جزئی کم به متوسط در گاز خوراک افزایش یابد، بارگذاری حلال آمین تا حدی که افزایش در غلظت CO₂ را پاسخگو باشد، افزایش می‌یابد. ولی چنانچه فشار جزئی افزایش بیشتری یابد، میزان حلال به حداکثر مقدار بارگذاری خود می‌رسد، در این صورت هر افزایشی در مقدار CO₂ می‌تواند فقط بوسیله افزایش مقدار آمین در گردش جدا شود. این مطلب برای سیستم‌های غشائی به این گونه صحیح نمی‌باشد، نفوذپذیری CO₂

چنانچه فشار جزئی آن در گاز خوراک افزایش یابد ، زیاد می شود . بنابراین در غلظت های بالای CO₂ ساخت غشاء بسیار مؤثرتر می باشد. با ترکیب این تکنولوژی ها به صورت سری برای تصفیه گاز با فشار جزئی بالای CO₂ ، بطور مثال در پروژه های ازدیاد برداشت نفت خام توسط تزریق CO₂ ، غشاء در بهترین حالت (در غلظت بالای CO₂) و سیستم حلال آمین در بهترین حالت خود (رسیدن به محتوای پایین CO₂ در گاز تصفیه شده) عمل می کنند [۵].

جدول ۳: مقایسه یک واحد دو گانه با واحدهای آمین و غشاء [۵]

Operating Issues	Hybrid vs. Amine	Hybrid vs. Membrane
Hydrocarbon Losses	Increased losses, unless there is a use for permeate	Slight increase in losses, but typically no compression
Meets Low CO ₂ Spec.	Same	Yes, much better
Meets Low H ₂ S Spec	Same	Yes, much better
Energy Consumption	Lower	Higher
Operating Cost	Lower	Higher
Maintenance Cost	Slightly higher	Higher
Ease of Operation	Slightly more complex	More complex
Dehydration	Product still saturated	Re-saturates product gas
Corrosion Potential	Lower (lower loading)	Not a concern
Amine foaming	Virtually eliminated	Not a concern
Capital Cost Issues	Hybrid vs. Amine	Hybrid vs. Membrane
Recycle Compression	Not a concern	Eliminates need for compression
Total Installed Cost	Same to lower	Higher
Very Large Gas Flow	Significant saving	Higher

به علت آنکه غشاءها برای فرآورش گاز طبیعی با فشار جزئی بالای CO₂ مؤثرتر هستند بنابراین هزینه های اولیه و عملیاتی آن برای یک سیستم دو گانه زمانی که با یک سیستم حلالی مقایسه شود ، پایین تر است .

نکته مهمی که می بایستی به دقت تحت کنترل باشد ، اتلاف مقدار هیدروکربن (بوئزه متان) همراه با نفوذ CO₂ از غشاء به جریان نفوذ کننده می باشد . اگر اتلاف هیدروکربن در بخش غشائی یک سیستم دو گانه زیاد باشد ، این امر سبب می شود بار حرارتی ریویولر که توسط واحد تصفیه گاز در بالادست واحد حلالی تعیین شده ، متعادل شود . اگر اتلاف هیدروکربن ها زیاد باشد ، استفاده از یک سیستم غشاء دو مرحله ای می تواند این هزرروی را کاهش دهد . راه دیگر ، استفاده از جریان نفوذ کننده به عنوان گاز سوختی (با Btu پایین) در محل است .

اخیراً مطالعه ای در مورد واحدی با ظرفیت ۲۴۰ میلیون فوت مکعب در روز که خوراک ورودی حاوی ۴۱٪ CO₂ و محتوای CO₂ در گاز باقی مانده در حدود ۳٪ بوده ، صورت گرفته است . به دلیل محدودیت های قطر برج ، سیستم حلالی مجبور به پیکربندی با دو واحد موازی می شد ، درحالیکه پیکربندی یک سیستم دو گانه تک واحد بوده که به صورت یک سیستم غشائی تک مرحله ای و در پی آن یک واحد آمین به صورت سری بوده است [۵].

دو واحد نصب شده به صورت سری مزایای مشخصی نسبت به دو واحد موازی دارند که عبارتند از:

- 1- در صورت افزایش غلظت CO_2 در گاز خوراک ، غشاء می تواند بوسیله جدا کردن بیشتر CO_2 با سطح غشاء یکسان بدون تحمیل به واحد پایین دستی آمین ، این مسئله را برطرف نماید . اگر مقدار CO_2 کاهش یابد غشاء می تواند سبب کاهش در هرزروی هیدروکربن ها شود .
- 2- نصب پیش تصفیه در بالا دست سیستم غشائی ، آلوده گرهای هیدروکربنی را در پایین دست کاهش می دهد . (حذف پتانسیل تولید کف در واحد آمین)
- 3- هزینه اولیه هر دو گزینه تقریباً یکسان است ولی هزینه عملیاتی در سیستم دو گانه با وجود اتلاف بیشتر هیدروکربن ها به علت کاهش بار حرارتی ریویلر در واحد آمین ، کمتر می باشد .

نتیجه گیری نهایی :

سیستم های غشائی برای جداساختن CO_2 از گاز طبیعی یک تکنولوژی توسعه یافته است . ترکیب دو تکنولوژی غشاء و حلال توانایی آنرا دارد که مزایای هر دو تکنولوژی را افزایش و معایب آنرا کاهش دهد . غشاءها بهترین عملکرد را در فشارهای جزئی بالای CO_2 دارند در حالیکه حلالها بیشترین راندمان را در تصفیه گاز با فشار جزئی پایین CO_2 دارا می باشند . بنابراین گاز با فشار بالا و همراه با محتوای بالایی از CO_2 ، کاندیدای بسیار مناسبی برای استفاده از سیستم های دو گانه می باشد . هزینه های ثابت و عملیاتی در هر دو واحد تقریباً یکسان بوده ولی برای یک واحد دو گانه با دبی پایین گاز خوراک ، کمتر می باشد . اپراتورهایی که در سیستم های حلال کار می کنند می توانند در هر دو واحد عملیاتی به سهولت کار کنند . در فرآورش مقدار جریانات بالای گاز ، جائیکه دو واحد یا بیشتر ممکن است مورد نیاز باشد یک سیستم دو گانه قادر است سیستم را به یک واحد که ارزانتر است ، کاهش دهد . اگر یک واحد حلال برای پاسخگویی به افزایش محتوای CO_2 در گاز خوراک نیاز به اصلاح داشته باشد ، اضافه نمودن یک غشاء در بالادست واحد حلال یک روش بسیار مناسب برای افزایش ظرفیت سیستم است . اکثر طراحی های مقرون به صرفه سیستم های دو گانه ، از گاز نفوذکننده به عنوان گاز سوختی برای گرم کن ها و یا تولید الکتریسیته استفاده می کنند .

منابع:

- 1-Rachelle, G.T. and Mshewa M.M., *Carbon Dioxide Absorption/Desorption Kinetics in Blended Amines*, Presented at the Laurence Reid Gas Conditioning Conference, Oklahoma, 1994, page 251.
- 2-Weiland, R.H. and Dingman J.C., *Effect of Blend Formulation on Selectivity in Gas Treating*, Presented at the Laurence Reid Gas Conditioning Conference, Oklahoma, 1995, page 268.
- 3-Dannstrom, H. Sanderson, *Natural Gas Sweetening Using Membrane Gas/Liquid Contactors*, Presented at the Laurence Reid Gas Conditioning Conference, Oklahoma, 1999, page 405.
- 4-Meyer, H.S. and Gamez J.P., *Gas Separation Membranes*, Presented at the Laurence Reid Gas Conditioning Conference, Norman, Oklahoma, 1995, page 284.
- 5-McKee, M.J. Stuksord, "CO₂ Removal: Membrane plus Amine", *Hydrocarbon Processing*, April 1991, page 63.